

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. II. An Episcopus, gaudens privilegiô conferendi Ordines Sacros
extra tempora, licitè ordinet extra tempora sæcularem non subditum,
dimissoriis tamen instructum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

res, quæ illud obtinuerint ante Tridentinum, Augustinus de Virgine Maria Carmelita in libro, cui titulus, *Privilegium omnium Religiosorum*, v. *Ordinatio* recenset, concessum est Ordinibus suscipere à quocunque Episcopo Catholico Communionem & gratiam Sedis Apostolicæ habente, à Tridentino revocatum sit, propter Bullam S. Pii cit. Gobat n. 407. cit. Neque etiam sublatum est per declarationem Cardinalium auctoritate Clementis VIII. editam, & supra recitatam, cum nec privilegii nec Tridentini faciat mentionem. Pax Jordan. n. 27. Gobat n. 408. Adde, quòd Abbas exemptus ille, qui suos Religiosos, de quibus loquimur, voluit ordinari ab

Episcopo extraneo, asserat, sibi & suo toti Ordini competere privilegium suos Regulares subditos ordinari à quovis Episcopo Catholico faciendi, cujus assertioni rectè creditur per *can. Nobilissimus vir dist. 97.* eò quòd privilegium huiusmodi vel potuerit esse concessum post Tridentinum, vel generale ante Tridentinum, cui, ut diximus ex Rodriq. non est derogatum à Tridentino. Sic Paulus V. ut etiam notat Palaeus *tr. 29. p. 13. n. 12.* innovavit omnia privilegia, à quibuscunque Pontificibus nostræ Societati aliquando concessa, licet ab uno vel altero Pontificum interea fuissent revocata.

QUÆSTIO II.

An Episcopus, privilegio conferendi Ordines Sacros extra tempora instructus, licet possit ordinare extra tempora secularem non subditum, dimissorias à suo Ordinario habentem cum dispensatione in Interstitiis?

Videbatur mihi prima fronte, privilegium conferendi Ordines extra tempora Ordinationum, à Jure Communi præscripta, Episcopo generaliter concessum, se non extendere ad alienos subditos, licet dimissorias cum dispensatione in Interstitiis instructos, eo ex capite; quia omnis dispensatio requirit jurisdictionem in dispensante. *arg. c. 15. de tempor. Ordin. & c. 16. de Majorit.* sed in alienum dicecesanum non datur jurisdi-

ctio, nisi hæc specialiter concedatur ab Episcopo proprio, ut clarum est: quæ tamen jurisdictio per concessionem dimissorialium & dispensationem in Interstitiis non videtur esse concessa: ergo neque potestas dispensandi cum extraneo ad conferendos ipsi Ordines extra tempora, seu potestas ordinandi extraneum extra tempora. Ferè sicut per hoc, quòd Episcopus suo subdito det dimissorias, non censetur dispensare in Interstitiis, vel al-

teri

teri hanc dispensationem concedere. Verum re penitus perpensâ

Censui, & adhuc cenfeo, licitum esse Episcopo extraneum, à suo Ordinario dimissum, & in Interstitiis dispensatum, ordinare extra tempora vi privilegii sibi generaliter ad dispensandum in temporibus, seu ad Ordines extra tempora conferendos concessi. Idque ex duplici fundamento.

1. Privilegium conferendi Ordines extra tempora generaliter & sine restrictione ad proprios subditos Episcopo concessum generaliter est intelligendum. *l. 1. ff. de legat. præstand. l. 15. §. 26. ff. de Injur.* ita ut comprehendat omnes illos, quos Episcopus aliàs & de Jure vel consuetudine ordinat licitè: sed dimissos & in Interstitiis dispensatos aliàs de Jure ordinat licitè, etiam non servatis Interstitiis: ergo etiam non servatis temporibus à Jure præscriptis; siquidem speciali permissione Episcopi proprii non indiget ad ordinandum ejus subditum extra tempora; eò quòd Episcopus proprius quoad tempora Ordinationum, utpote à Jure Communi determinata, atque ab ipso independentia, nihil omnino possit, proinde nec prohibere, nec dispensare, nec ordinationem extra tempora concedere; adeoque sufficit potestas à Summo Pontifice, penes quem solum est dispensare in dictis temporibus, per privilegium alicui sine restrictione ad subditos concessum Ordinandi extra tempora; præsertim cum hujusmodi privilegia, in nullius præjudicium ten-

dentia, sint latæ interpretationis, *c. 22. de Privil. c. 16. de V. S. c. 15. de R. 1. in 6.* nam Episcopus dimitrens & in Interstitiis dispensans jam omnem suam potestatem, quam in Ordinandum suum subditum habuit, à se abdicavit, quoad tempora Ordinationum verò nullam habuit, & sic per Ordinationem sui subditi extra tempora nullum ipsi creatur præjudicium.

2. Episcopus obtinens privilegium Apostolicum absolvendi à peccatis certis, v. g. ab hæresi, potest vi hujus privilegii absolvere non tantum proprios subditos, sed etiam peregrinos, & ex alienis dioecesibus ad se adventantes (quia etiam istos saltem vi consuetudinis & tacitæ priorum Episcoporum licentiæ ab aliis peccatis, Sedi Apostolicæ non reservatis rectè absolvit) licitè & validè absolvit ab hæresi: ergo, sicut in ordine ad Sacramentum *Pœnitentiæ*, & ad absolvendos alienos subditos à peccato Sedi Apostolicæ reservato sufficit ipsi privilegium Apostolicum, nec opus est speciali licentiâ priorum Episcoporum ad hanc absolutionem à peccato Papæ reservato, circa quod nulla potestas Episcopis propriis concessa est, sed sufficit eorum licentiâ tacitè data quoad alia peccata, ipsorum jurisdictioni subjecta: ita in ordine ad Sacramentum *Ordinis*, & ad ordinandos alienos subditos extra tempora, circa quæ nihil possunt Ordinarii proprii, sed solus Papa, sufficit privilegium solus Papæ, nec opus est speciali licentiâ priorum Or-

Ordinariorum, qui suam potestatem, quam habent ad conferendos Ordines suis subditis, jam omnem transtulerunt per dimissoriales & dispensationem in Interstitiis. *Antec.* tenent Sanch. Garc. Zerola, Bonac. Palao, & alii apud & cum Barbofa de *Offic. & potest. Episc.* alleg. 39. n. 5. Pirhing, & fortè omnes alii, qui hanc rem examinârunt. *Consequentia* & *paritas* stringit. Atque hoc argumentum à pari est bene notandum. Sicut enim legitime & cum licentia suorum Episcoporum adventantes extranei licite absolvuntur à peccatis Papæ reservatis ab habente privilegium Apo-

stolicum, ita planè extra tempora ordinantur licite extranei legitime & cum licentia suorum Episcoporum adventantes ab habente privilegium Apostolicum ordinandi extra tempora.

Scrupulus, qui initio me invaserat, facile contemnitur, & rejicitur, si dicatur, potestatem dispensandi in temporibus non pertinere ad Episcopos proprios, atque ideo ab ipsis specialiter dari & expectari non posse: sed pertinere ad Sedem Apostolicam, quæ eam specialiter concessit, indulgendo Privilegium illimitatum, & non restrictum ad proprios subditos ordinandi extra tempora.

TITULUS XII.

De Scrutinio in Ordine faciendo.

DECISIO XII.

De Ordinato, qui in Examine defectum Canonicum occultavit per mendacium & fraudem.

SPECIES FACTI.

Festinantius absolutò Theologiæ Moralis studiò proximam spem ad Beneficium, quod requirebat Ordinem Presbyteratûs, aliorum patronicò consecutus fuerat; quia verò sciebat, sibi, utpote vigesimum tertium ætatis annum necdum egresso,
(R. P. Picbler Decisiones.)

obstare defectum Canonice ætatis, ideo finxit schedam baptismalem, in qua falsò & per mendacium scribi curavit annum nativitatis suæ illum, à quo si fiat numeratio, justa & à SS. Canonibus præscripta 24. annorum completorum ætas se prodidit. Qua-
M pro-